

Sygn. akt VIII C 2913/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w Ł.

przeciwko W. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego W. S. na rzecz powoda Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w Ł. kwotę 1.372 zł (jeden tysiąc trzysta siedemdziesiąt dwa złote) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

a) od kwoty 274,40 zł (dwieście siedemdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy) od dnia 20 listopada 2017 r. do dnia zapłaty,

b) od kwoty 274,40 zł (dwieście siedemdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy) od dnia 2 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,

c) od kwoty 274,40 zł (dwieście siedemdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy) od dnia 4 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,

d) od kwoty 274,40 zł (dwieście siedemdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy) od dnia 12 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty,

e) od kwoty 274,40 zł (dwieście siedemdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy) od dnia 3 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego W. S. na rzecz powoda Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółka z o.o. w Ł. kwotę 50 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, a w pozostałej części nie obciąża pozwanego obowiązkiem ponoszenia kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2913/18

UZASADNIENIE

W dniu 3 sierpnia 2018 roku powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu W. S. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 1.372 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty: 274,40 zł od dnia 20 listopada 2017 roku do dnia zapłaty, 274,40 zł od dnia 2 lutego 2018 roku do dnia zapłaty, 274,40 zł od dnia 4 lutego 2018 roku do dnia zapłaty, 274,40 zł od dnia 12 kwietnia 2018 roku

do dnia zapłaty, 274,40 zł od dnia 3 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzone pozwem kwoty wynikają z wystawionych wezwań do uiszczenia opłaty dodatkowej oraz opłaty za podróż w związku z podróżowaniem przez pozwanego środkami komunikacji miejskiej bez ważnego biletu. Wysokość opłat została naliczona w oparciu o przepis uchwały Rady Miejskiej w Ł. z dnia 25 stycznia 2012 roku. Pomimo wystawionych wezwań do zapłaty pozwany nie zapłacił dochodzonych kwot.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-8)

W dniu 1 października 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc umorzenie – anulowanie pięciu mandatów za jazdę bez biletu oraz zasądzonych kosztów procesu. Pozwany powołał się przy tym na złą sytuację życiową i majątkową, która uniemożliwia mu uiszczenie zasądzonych kwot.

Postanowieniem z dnia 30 października 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty k. 6v., sprzeciw k. 7v., postanowienie k. 10)

Po przekazaniu sprawy z e.p.u., powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości.

(pismo procesowe k. 12)

Na rozprawie w dniu 26 lipca 2019 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 28)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 października 2017 roku pozwany W. S. poprzez zajęcie miejsca w tramwaju linii numer (...), zawarł umowę przewozu z (...) Spółką z o.o. w Ł., która wykonywała zadania zlecone przez Gminę Ł. w zakresie lokalnego transportu zbiorowego. W trakcie podróży, na odcinku Z.-K., pozwany został skontrolowany przez kontrolera biletów nr M700, który po stwierdzeniu, że podróżuje on bez biletu, wystawił na pozwanego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 270 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 4,40 zł, zgodnie z właściwą uchwałą Rady Miejskiej w Ł. oraz przepisami porządkowymi lokalnego transportu zbiorowego w Ł.. Wskazane opłaty podlegały uiszczeniu na rzecz powoda w terminie 30 dni.

(wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej k. 15)

Umowę przewozu z (...) Spółką z o.o. w Ł. pozwany zawarł również:

- w dniu 2 stycznia 2018 roku, kiedy podróżował tramwajem linii 1 i na odcinku K.-Senatorska został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 270 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 4,40 zł,

- w dniu 4 stycznia 2018 roku, kiedy podróżował autobusem linii 55 i na odcinku Przędzalniana-Milionowa został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 270 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 4,40 zł,

- w dniu 12 marca 2018 roku, kiedy podróżował autobusem linii 52 i na odcinku B.-Śmigłego Rydza został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 270 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 4,40 zł,

- w dniu 3 maja 2018 roku, kiedy podróżował tramwajem linii 6 i na odcinku (...) - C. został poddany kontroli przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że pozwany podróżuje bez biletu, wystawił na niego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 270 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 4,40 zł.

Wszystkie opłaty, o których mowa wyżej, podlegały uiszczeniu na rzecz powoda w terminie 30 dni, a ich wysokość była zgodna z właściwą uchwałą Rady Miejskiej w Ł. oraz przepisami porządkowymi lokalnego transportu zbiorowego w Ł..

(wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej k. 16, k. 17, k. 18, k. 19, okoliczności bezsporne)

Pismem z dnia 22 grudnia 2017 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 277,56 zł, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, które to wezwanie okazało się jednak bezskuteczne. Równie bezskuteczne okazały się wezwania: z dnia 9 marca 2018 roku opiewające na kwotę 277,56 zł oraz z dnia 6 lipca 2018 roku opiewające na kwotę 277,56 zł, które to wezwania dotyczyły należności wynikających z poszczególnych wezwań wystawionych w związku z jazdą pozwanego bez biletu.

(ostateczne wezwanie do zapłaty k. 20, k. 21, k. 22)

Pozwany W. S. jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku. Utrzymuje się z zasiłku okresowego w wysokości 267,64 zł, zasiłku celowego w wysokości 47 zł, korzysta także z dofinansowania do gorących posiłków.

(zaświadczenie k. 8, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

W przedmiotowej sprawie powód wykazał, że w dniach 20 października 2017 roku, 2 i 4 stycznia 2018 roku, 12 marca 2018 roku i 3 maja 2018 roku pozwany podróżował środkami komunikacji miejskiej i został poddany kontroli na okoliczność posiadania ważnego biletu, na skutek której, kontroler wystawił na pozwanego wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej oraz opłaty za podróż. Powód złożył do akt sprawy wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej nr (...), (...), (...), (...) i (...), w których oznaczono miejsce i czas przeprowadzenia kontroli, przyczynę wystawienia wezwania oraz dane osobowe pozwanego. Co istotne, dane te zostały przez kontrolera spisane z dowodu osobistego pozwanego, W. S. zaś złożył pod wezwaniem własnoręczny podpis. Jednocześnie pozwany nie kwestionował prawdziwości swojego podpisu złożonego na załączonych przez powoda dokumentach, jak również danych wskazanych w ich treści, tym samym Sąd uznał, iż stanowią one wiarygodne źródło dowodowe.

Skoro zatem pozwany podróżował środkiem komunikacji miejskiej bez biletu, a tym samym nie dotrzymał warunków zawartej z powodem umowy przewozu, ten był uprawniony do obciążenia pozwanego: opłatą dodatkową w wysokości 270 zł, jak również opłatą za podróż w wysokości 4,40 zł w związku z każdą przeprowadzoną kontrolą. Godzi się w tym miejscu przypomnieć, że wysokość opłaty dodatkowej, jak i opłaty za podróż, nie są dowolnie kształtowane przez stronę powodową, a znajdują swoje źródło w przepisach prawa miejscowego. Żądanie powoda zapłaty kwoty 1.372 zł należy zatem uznać za w pełni zasadne.

W ocenie Sądu w pełni zasadne było również żądanie dotyczące zasądzenia odsetek za opóźnienie od należności głównej. M.-prawną podstawę omawianego roszczenia powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za

czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku, gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.372 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 274,40 zł od dnia 20 listopada 2017 roku do dnia zapłaty, 274,40 zł od dnia 2 lutego 2018 roku do dnia zapłaty, 274,40 zł od dnia 4 lutego 2018 roku do dnia zapłaty, 274,40 zł od dnia 12 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty, 274,40 zł od dnia 3 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze trudną sytuację życiową i majątkową W. S., która zdaniem Sądu oceniana przez pryzmat zasad współżycia społecznego, uzasadnia odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu cywilnego. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu taki właśnie szczególny wypadek zachodzi w stosunku do pozwanego. W. S. jest osobą niepracującą, utrzymującą się wyłącznie ze świadczeń socjalnych wypłacanych przez MOPS.

Biorąc powyższe pod uwagę przyjąć należy, że w niniejszej sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności, które w szczególności opierają się na sytuacji majątkowej i życiowej pozwanego, co uzasadnia zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. do rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25 października 2012 roku, sygn. akt I ACa 571/12, LEX).